

Ese de trei ori in septemana: Mercuri-a, Vineri-a si Domineca, candu o cola intrega, candu numai diumetate, adeca dupa momentulu impregiurailoru.

Pretulu de prenumeratiune:

pentru Austria:	
pe anu intregu	7 fl. s. v.
" diumetate de anu	4 " " "
" patrazii " " "	2 " " "
pentru Romania si Strainetate:	
pe anu intregu	15 fl. s. v.
" diumetate de anu	8 " " "
" patrazii " " "	4 " " "

ALBINA.

Prenumeratiunile se facu la toti dd. corespundinti a-i nostri, si d'adrepulu la Redactiune Stadt, Wallfischgasse Nr. 8, Mezzanin, unde sunt se adresa si corespundintiele, ce priveacu Redactiunea, administratiunea sau speditura; cate vor fi nefrancate, nu se vor primi, era cele anonime nu se vor publica.

Pentru anuntie si alte comunicatiuni de interesu privat — se raspunde cate 7 cr. de linie, repetirele se facu cu pretiu scadiutu. Pretulu timbrului cate 30 cr. pentru una data, se antecipa. Speditura: Schullerstrasse Nr. 11 unde se primescu insertiuni.

Viena 11/23 iuniu.

Cetitorii nostri vor lua foi'a a mana cu curiositate de a ceti despre rezultatele armelor imperatesci la medianopte. Dar in asta privintia nu potemu inca multiam acceptarea lor, d'in cauza ca despre miscamintele trupelor imperatesci nu se stracora in publicitate date precise. Dar doue fapte sunt secure; un'a ca Benedek a datu ordine de plecare armieloru asiediate la marginile resaritené a le Silesiei, — si alt'a ca o tactica strategica bine combinata fuse carea indemna pre Benedek a accepta pana acu, candu milita prusesca e intinsa a lungulu graniteloru austriace de medianopte, apoi prin Sasonia, Annovera si Hessen. Benedek, d'in contra, nu intinse, ci concentra armata, cu care acum'a tiene direptiunea catra Berolinu, capitala Prusiei.

Acestu planu alu generalulu austriacu causéza nu putiena turburare armatei prusesce, care vede necesitatea a se concentra de nou, deci de buna voia cauta se se retraga d'in mare parte a locurilor apusane ce le cuprinsese.

La mediadi, generalulu Lamarmora trimise arciducelui imparatescu dechiarare de resbelu. Cu 36 de ore mai tardiu, fecera acest'a si Prusii prin unu parlamentariu trimisu la Benedek.

Ast'a e situatiunea la mediadi si la medianopte. Cate-va dile, cate-va ore pote, si telegrafulu ne va inseinti'a despre rezultatulu unei lupte mari. —

In Romania, situatiunea nu s'a schimbatu de felu. Daca e se credemu corespundintiloru d'in Turcia a diuarielor nemtiesci, Sultanulu si-a propusu a ocupá principatele romane cu ver ce pretiu. Despre poporulu romanu era scimu ca e resolutu a se apera pana la ultimele picature de sange. Ce va resultá de acel? Pote ca numai Turculu nu prevede, caci altminte nu precepemu de ce si-ar aprinde insusi paie in capu. Romanii nu vor fi senguri in resbelulu contra Turciei, si astacerstantia cabinetulu otomanu a perdut'o d'in vedere. Turcia are multe popore nemultiamite, acestea vor contribuá a usiora sarcinele armadei romane. Spiretulu ce domnesce in insulele grecesci e diresu de mana crestina, totu asié poporatiunile grecesci, romane si slave mai alesu celea d'in Tesalia si Epiru sunt petrunse cu dorere pana la inima de guvernarea Pasiloru turcesci. Aten'a nu va lasa se treca ocaziunea nefolosita, totu asié Serbia, Bosnia, Hertiegovina si Bulgaria. Romanii vor ave dar aliati chiar si in Turcia. — Pote ar fi tema de amestec d'in partea Rusiei spre daun'a poporeloru respective, dar e probabile ca diplomati'a Europei apusane s'a ingrigitu ca in casulu candu Rusia s'arincercá a bagá lingur'a in ol'a orientelului, se-i dee de locu preste mana. Anglia nu pote dá simpatiei si intereseloru ei pentru sustarea Turciei o intindere atatu de mare, catu se-i fie cu nepotintia a se mai impacá cu nou'a stare a lucrurilor ce o ar aduce venitoriulu.

Romanii o spusera de repetite ori ca ei nu vor atacá, ci siliti au se incerce aperarea. Deci, pre semne, Turculu are se fie celu ce va lua iniciativ'a in cestiunea cea mare a orientului, gróza diplomatiei europene.

In mediloculu prochiamatiuniloru resbelice, Domnitoriulu Romaniei nu remase inderetru, elu prin prochiamatiunea sa chiama voluntari in sirurile armatei.

Cu referintia la acésta cauza, estragemu d'in o epistola ce ni se trimise d'in Bucuresci urmatóriele: „Aici la noi se aduna barbatesce voluntari, d'in cari se vor forma corpuri, destinate a cooperá d'impreuna cu milita ce e statiuata la Dunare in trei divisiuni spre Oltenitia, Giurgiu si Calarasi. Se pare ca orisontele se turbura, dar pana acum'a nu se scie d'in care parte, in totu chipulu aici se facu pregatiri de resbelu . . .“

Resunetu

la articulu „Starea materiala a clerulu Romanu“ — publicatu in Nr. 19. a „Albinei“, — si pofta de Sinodu.

Pracs'a Besericei nostre gr. orientale, inca d'in tempii santiloru Apostoli ni-a lasatu acea invetiatura traditiunala: ca sinodulu diecesanu — sau daca ni place si provincialu, — daca nu in fie care anu de doue ori, — la tota intemplanrea odata se se tiena. — Pracs'a acésta basata pre asiediamintele santiloru parinti: (can. Prav. Glava 37) „Episcopii de 2. ori in anu se faca sobore, si se porte grige pentru lucrurile si tocmelele crestinetatei“ — daca nu s'au pastratu puntualminte — conformu datinei vechie — se pote splica: ca i-au statu in cale — de o parte volburósele incurcature, ce se iveau d'in candu in candu pe orisontele Besericii nostre, era de alta parte lips'a parteneriei besericei nostre d'in partea statulu in tempii vechi, si mai pre sus de tote ierare'a straina, care putinu portá la inima ingrigirea de subsistintia preutimei si corelatiunea ei confesiunala-natiunala fatia cu poporulu: de acel urnéza, — ca inteligintia preutiesca si miréna si-vedea pasii tientitori la unu scopu imbucuratori de starea preutimei, nu a rare ori staviliti d'in partea capiloru besericesci, totusi candu li se indemaná óresi care ocaziune binevenita, numai de catu intreprindea lucruri natiunali salutarie. Renumitulu Moise Nicóra prin ajutoriulu Inaltulu Tronu si spriginirea poporulu, infintia episcopia romana (cu capu romanu) in dieces'a Aradului, dar densulu cadu viktima intrigeloru si uneltiriloru, caci fu silitu in urma a lua lumea'n capu, ni-a lasatu inse dreptulu de a ave capu natiunalu in fruntea diecesei a cestei-a, care dreptu remase nestersu, si prin care clerulu si poporulu romanu se descepta d'in somnulu letargicu. — In 1849. se tienu o adunare de mireni si clericani in Chisineu, numita congressu, — efectulu ei intr'unu tempu atatu de abnormu si altcum inca fara bas'a reguleloru canonice conchiamata — lesne se potea prevedé. — In 1851. (mi se pare) se tienu

alta adunare in Aradu sub numire de sinodu, rezultatulu acestei-a au remasu si pana astadi la o parte a inteligintiei nostre necunoscutu.

Dupa simpl'a-mi opiniune nici unei a nici altei-a d'in memoratele adunari, nu i s'ar pote atribui carapteru de congressu seu sinodu, caci congressulu — dupa ins'a-si semnificatiunea cuventulu, — nu-i era iertatu a fi atatu de angustu, era sinodulu, ca institutiune apostolica, prin consecintia inspiratu de spiritulu santu, debuiá se se tiena sub presiedintia Arciereulu cu participarea preutimei mirene mai nalte si mai de rondu si a altoru capacitati eminate. — Pentru ca cine altulu se pote stator legi corespunditoare scopulu si basate pe canone, de catu capacitatile eminate!? Cine se pote sterpi abuserile, de camu inteligintia prin emanatiunea ideiloru celoru chiri!? Cine se pote vindecá ranele moribundulu, de catu mediculu isteti si talentuosu!? Si cine se fie indreptatiti a alina vaierarele prunciloru, decatu parintii cei adevirati!?

E unu ce naturalu: ca baetulu sugatoriu numai atunci i intinde dulcea lui mama hrana d'in doiosulu ei pieptu, — candu acela areta semnu setei seu a tinerii prin plansu, — se dá si cate o esceptiune totusi, de unele mame cerca si alte impregiurari, anume: ore nu dorme baetulu pre multu, si somnulu indelungatu ore nu e stricatiósu, ore nu-i debilita nervii si tempesce mintea; de acela lu descépta d'in somnu, i canta pulsulu si alte organe, care deca iscusese ca sunt sanctóse, numai decatu se bucura, ca baetulu d'in di in di i impartesiesce si mai mare sprerantia de viétia durabila. — Preutimea nostra cu putina esceptiune, pana acum mai ca dede semnu de amortire, mi e iertatu a dice — testimoniu de nepasare — fatia cu dorintia ei intima de a ave sinode, in care ar spera ca s'ar pertrepta imbunetatierea starii ei materiali, si remuneratiunea sacrificieloru si fatigieloru ei fatia cu s. Beserica si causele natiunali, si de acel, daca nu au aretatu ce o dóre, nici i se pote legá si vindecá ran'a. — Mam'a buna totusi o au cercetatu si au penetratu pana in runchii ei cu ochii cei induratosi, si au aflu: ca vaierarele-su inclise in fundulu animei, — de unde nu potu isbuti, fara a nu causá stricatiune complexiunei corpulu, — deci e probabilu, ca va cautá mediculu celu mai isteti si mai siguru, — care va sci scote vaierarele d'in anima asiá, ca nici unu organu seu membru a corpulu se nu patimesca, — prin urmare corpulu va remane intregu, sanetosu, — lipsitu de vaierarele cotropite in anim'a lui. — Capii nostri natiunali, speramu ca nu vor acceptá de la preutime, care si altcum e multu ocupata cu alte cause familiare agronomice, ca se se mai vaiere de necasurile sale in publicu, si insa-si ea se dee impulsu la atare precegetare de sórtea ei, caci de la acésta si modest'a ei subordinatiune neconditiunata, si neaverea — miseria — materiala ce o impresora intr'atata, de ni-

ci organele nostre natiunale nu e in stare a le spriginí — prenumerá, — nu se pote acceptá. La pasagiulu acésta e de insemnatu: ca putinu indiferentismu existe la preutii nostri — fatia cu organele natiunale, — caus'a lui gacésca-o altii (!) — Mie mi vine'n minte opiniunea unui preutu, acum Prot in ettulu Bihorulu, in nainte de ast'a cu 20 de ani respicata: „eu Gazeta (dicea elu) nu-ti vei casega cai si boi“ etc. — Nu emava omulu acela si acum totu asiá barbatesce argumentéza!? Apoi de unde se va desceptá omulu d'in nepasatorea amortiéla, daca nu in parte si d'in foile nostre! De acela o adunare natiunala diecesana si d'in acelu unicu motivu, ca se ne cunóscemu barbati de principie si capacitate, inca ar fi de lipsa.

Daca s'a intreruptu seu neglesu tienera sinódeloru, ce ar fi competente a vindecá legiunea de rane, daca negligintiei acetei-a i s'ar imputá abaterea de la canone — asiú fi de opiniune: ca Beserica nostra au trecut prin cutare reforme, — metamorfose, si asiá tienera loru inca au patimitu alte regule. — Dar acésta neintemplandu-se: sinodulu dara are a se tiené conformu datinei vechie, pentru ca tocm'a acum ponderositatea obiecteloru ar inteti tienera lui, — ce se vede si de acel: „Multo praestabilius est, ut eo potius insinuentur annua illa duo concilia provinciae a nicensis commendata patribus ita fuisse, ut suae singulis praerent sinodi dioecesanae vel commendandis decretis, quae in concilio provinciae statuerentur, vel iisdem, postquam statuta fuissent promulgandis“ etc.

O societate omenesca pe legi fundamentali constituita, cerca, desbate si deslucese tote causele in urmarea caror'a cei dependenti de la legile fundamentali — au trecut prin cutare metamorfose — de la urdirea legiloru — pana la constituirea societatei, — combina apoi cu idei chiare si judecata matura causele cu efectele lucrarii omenesci. — Apoi ori catu e efectulu lucrarii societatei de mangaetoriu, acela totusi e numai temporariu — nu e atata de duraveru, ca se nu vina de obiectu la alte idei — la alti ómeni, — pentru ca de la esirea adevenului la lumina, a potutu trece prin cutari variatiuni, s'a potutu schimbá de unii ómeni fara scirea societatei si au potutu casimá cutare scadiamentu principieloru fundamentali, fiindu ca s'au abatutu de la destinatiunea sa; pentru acela era e de lipsa a se constitui societatea d'in nou, a cerca interesele omenime, a le supune judecatii mature, a le desbate si descalfé dupa legile fundamentali, a schimbá seu crea altele, inse fora abatere de la legile vechie fundamentali. — Éta ca acésta ar stá si despre sinodulu diecesanu.

Preutulu e atatu de iubitoriu de natiunea sa, dupa cum au olovatu si prestatulu autoru alu articulu „Starea materiala a clerulu romanu“ — in catu elu au fostu si e faptorulu principalu alu intereseloru celoru mai vitali si salutarie natiunali. — Pe preutu l'au aflu natiunea ori la care provocare onorifica gat'a

la ori-ce sacrificie. — Care preutu nu se intristă vedindu starea națiunei sale mai inapoiata, de catu a altei națiuni colocuită? — Pe preutu lu cercetăza poporul in necasurile sale, acela e interpretele lui celu mai incredutu, pe preutu lu cunșce poporul de adevratulu lui parinte pamentenu. — poporul nesusu si necredulu alērga la parintele seu diu'a si nōptea — de unde se întorce mangaētu, — si odihnit, căci afla in preutu indreptatoriu si suatutoriu bunu, pentru că alui e eliamarea si detorint'a santa a conduce poporul pe calea prosperarii si a propasirei, devis'a preutimei e — premergandu cu esemplulu seu — a conduce poporul la civilisatiune si alu cultivă, in catu sē fie gaf'a, neimplinindu acēst'a, la darea de sēma inaintea Tribunalulu cerescu. — Preutulu e unu plantatoriu de plante prē folositōre in anim'a poporulu; — simbrele educatiunei morale lu sadescu in poporu preutulu, elu e croitorulu calei progresulu, in emulatiune cu alte popōre civilisate, — cu preutulu stă poporul in mai de aprōpe coatingere spirituala. Preutulu e sarea pamentulu, păstorulu celu bunu, care-si sacrifică averea si sanetatea pentru oile sale, numai si numai ca sē le pōta conduce la paladiulu civilisatiunei. — Cine ar presupune dara că se afla preutu, care nu invētia, nu indrēpta, nu face ca sē ajunga poporul seu la limanulu doritu de densulu?! — Atate detorintie morale spiritali impuse preutimei de s. can. — si totusi nerespectarea preutimei fatia cu ele, inca ar urgē tienerea sinodulu.

Dotatiunea preutulu (preutimei) g. or. atat'a e de miserabila,* in catu in scurtu va fi mai egala = 0; orfanii si veduvele pretesu — ieu lumea in capu, ei sunt risulu altoru națiuni; multimea preutiloru intru o comunitate, mai vertosu totu de o categorie — inse nu cu calitati egali, aduce numai confusiune de invetiature, pentru că ce unulu sēmena, cel'a laltu resipescu si cerne in ventu. — Nenumerate-su lipsele preutimei, care ar intefi coadunerea sinodulu, unde sē se cerna enumeratele si altele multe asiă: ca sauta Beserica cu clerulu si poporul seu dreptu credinciosu se inforēca si se crēca!

Langa calea ferata aprōpe de Aradu 9. Juniu 1866. v.

M. B. Biharēnulu.

* Aci e de consideratu stōl'a preutiēca mai vertosu, care numai de vōia sē solvescu in multe locuri, unde pana acum nu s'au incheiatu conventiuni cu poporul. A. u.

De pre campulu de batalia.

De la médiadi. — Regele Victoru Emanuilu publică in 20 iuniu manifestulu seu de resbelu, acest'a dice:

„Siete ani trecura, de candu Austria atacă statele mele, pentru că eu in consiliulu Europei am reprezentatu caus'a comuna a patriei. Eu am prinsu sabi'a ca sē aperu tronulu meu, libertatea popōreloru mele, onōrea si numele Italiei, si pentru ca sē me luptu pentru dreptulu natiunii. Invingerea fu in partea dreptulu celu bunu. Eroitatea armatei, conlucarea voluntarilor, contielegerea si intieptiunea poporulu precum si ajutorulu unui aliatiu generosu ni castigara mai deplinu nedependint'a si libertatea Italiei. Motive mai nalte, ce cautaramu a le respectă, ne impedecara atunci a indeplinī intreprinderea drēpta si gloriōsa. Un'ad'in cele mai nobile provincie a le Italiei, pe care dorintiele poporatiunilor o impreunara cu corōn'a mea, si pe care opusețiunea ei eroica si contradicerea neintrerupta in contra domnirii straine ni-o facura iubita si sacra, acēst'a remasa in manile Austriei. Desi cu dorere, totusi m'am retienutu de a turburā Europa, care doria pace. Regimulu meu ingrigi a perfectiunā opulu internu, a deschide isvōre de o stare buna interna, si a intarī statulu atatu pe continentu catu si pe mare, asteptandu ocaziunea favorabile pentru indeplinirea nedependintei Venetiei. Desi acēsta a szeptare nu erā ne periculōsa, totusi eu ca italianu si rege, si popōrele mele trebuira se sugrumu in inimile loru acēsta nepacintia drēpta, pentru ca sē sustienu nevatemala dreptulu natiunii, demnitatea corōnei si a parlamentulu, ca sē precēpa Europa ce pōte Italia.

„Austria, intarindu-se repede la granitiile nōstre, cu portare inimica, provocatōrie si amemintiatōrie, a turburatu opulu celu pacieu alu reorganizatiunii regatulu.

„La acēsta provocare nedrēpta respundu eu cu reluarea armelor, si voi infatisiara-ti o scena mare, candu cu rapediune si entusiasmu alergati la sirurile armatei si a le voluntarilor.

„Cu tōte aceste-a, candu poterile amice incercara a deslegā greutatile prin congressu, eu dedui Europei subgarantia de intentiunile mele, si me grabi a primi congressulu. Austria si de asta data denegā negociatiunile, si prin respingerea a veri ce invoire dede dovēda noua, că desi se increde in poterea sa, nu se increde totu asiă si in dreptatea causei sale.

„Italiani! voi asidere poteti avē incredere in poterea vōstra, privindu cu fala la brav'a vōstra armata si marin'a cea tare, dara voi ve poteti increde si in santien'a dreptulu vostru, a carui-a triumfu in venitoriu e nesmintitu.

„Noi vom fi spriginiti de judecat'a opiniunei publice si de simpatiele Europei, carea scie, că o Italie nedependinte si secura pre teritoriulu ei, va fi pentru ea o garantia de pace si ordine.

„Italiani! eu predau regimulu statulu Principulu de Carignan si prindu spad'a de Goito, Pastrengo, Palestro si S. Martino. Eu simțiescu, că voi indeplinī votulu ce l'am facutu la momentulu marimosulu meu pa-

rinte. Eu inca o data vreu se fiu ostasiulu primu alu nedependintii italiane.“

In procliamatiune catra gard'a nationala totu atunci dise regele:

„Regenti'a regatulu o incredintiezu Principulu de Carignan, pentru ca sē me luptu de nou pentru libertatea si nedependint'a Italiei. Pe candu armiele vor asecurā drepturile natiunei contra amenintiarilor si provocarilor Austriei, voi veti tienē natiunea in ordine, pentru ca sē se intarēca libertatile ei in respectulu de legi. Voi ati intemeiatu natiunea prin vointi'a vōstra, pastrati-o acum'a cu disciplin'a si armele civili. Incredintiezu vōua grigea pentru ordinea publica; eu me ducu, unde me chiama graiulu Italiei.“

Totu in 20 iuniu generalulu Lamarmora indreptă arciduculu Albrecht comandantulu trupelor imperatesci d'in Italia, urmatoria de chiaratiune de resbelu: „Cortelulu principale Cremona 20 iun. — Imperiulu Austriei de secle e caus'a impartirei, servitutei si a daunelor morali si materiale Italiei. Astadi natiunea e constituita; Austria nu o cunșce bine, candu continua apasā provinci'a nōstra cea mai nobila, si face d'in ea o tabera mare, ca sē amenintie existintia nōstra. — Svaturile poterilor remasera ne folostōrie. Nu s'a potutu incungiurā, ca la primele complicatiuni europene sē nu stee de fatia Italia cu Austria. Propunerile respinse dovedescu intentiunile inimice a le Austriei. Italia intrēga s'a scolaru, si de acēta regele, grigitorulu si aperiatorulu teritoriulu italianu, dechiarā resbelu imperiulu Austriei. Inimicitiele se voru incepe peste trei dile, cu exceptiunea daca acestu terminu nu se va primi, in care casu Lamarmora rōga pre Arciducele sē-lu inseintieze.

Despre planulu de resbelu alu militiei italiane primescu „Jour. d. Deb.“ o lunga corespundintia, d'in care estragemu: „Presupunu că vom intrā in Veneti'a de dōue laturi, si anume: Regele preste Mincio ēra Cialdini preste Po. Dar unde va fi trecatōrea? Cercustantiele pretindu unu resbelu de baionete si tunuri, pentru care milit'a nōstra e tocm'a buna. Garibaldi va tienē catra locurile innalte, si va incercā problem'a grea de a luā locu intre armata austriaca si Viena, sēu va cercā a nelinisei arip'a acestei armate. Ore vom atacā noi acelu unde ne ascēpta, intre Verona si Mantua? Sum corespundinte, dar italianu si me tenu sē nu nemerescu ce-va. — Influintia nefavorabila a diuaristicii s'ia tribunelor a supr'a operatiunilor militari d'in 1848 n'a uitat'o regimulu italianu, si generalii pretindu tacerea cea mai absoluta pana in momentulu fapteloru complinite.

De la médiante. Prusii continua pregatirile in Pirna, (Sassonia) acestu orasiu de renume istoricu eredu ei că li va face sertiutu; fiindu situatu aprōpe la graniti'a Boemiei, presupunu că d'aci vor avēa respinge ataculu armieloru imperatesci. Altmintre caii, carutiile si munitiunile ce le aduna aici pōte arēta intentiunia de a se apropiā si mai multu de Boemia, convine cu acēst'a si lini'a trasa a lungulu in partea resaritiene sassōna, fatia cu granitiile apusane a le Boemiei, pre cari s'a asiediatu armat'a sassona.

Prusii unde punu piciorulu, nicairi nu

lasa datin'a de a stringe contributiuni. Catu sunt acestea de mari, adeverescu datele urmatorie d'in orasiulu Zittau: fēnu: 700 centenari (margi), ovesu 410 cent. paia: 400 cent. cafea: 40 cent. pane: 4500 de lipie, fie-care cate de 5 pōndi, sugari: 15,000, farina: 1200 cent. 20 mēsure si alte 12,800 mēsure de bere, apoi 300 cent. de pele, 1000 parecchi de incaltieminte, 1000 coti pandia alba, 1000 de coti pandia vēneta si 10 cent. de sare. E de insemnatu că orasiulu Zittau nu se tiene de categori'a celoru mari, cari au cate 20,000 de suflete, ci e cu multu mai micu, deci o contributiune atatu de mare o va fi respunsu cu greu. Nu e mirare d'aci Sassonia e cuprinsa de frica, atari contributiuni i stōreu tōte poterile, si totodata urca pretiulu bucatelor precum nu credea nimene. Lips'a i amenintia, ce va fi cu atatu mai trista, că drumurile de feru sunt stricate, comunicatiunile turburate, deci repede nu va potē veni ajutoriu de nicairi, neci chiar d'aci Prusulu invinsu sēu de buna vōia ar pasesi tiēra.

Generalulu Benedek aduse manifestulu de resbelu alu Imperatulu la cunoscentia militiei prin ordine de di, ce o facemu sē urme aci:

Cortelulu principale Olmütz 17. jun. 1866

„Majestatea Sa Imperatulu prin manifestulu deastadi inseintieza credincioselorule sale popōre cumca tōte incordarile de a sustienē pacea fura indaru, cumca Elu e silitu a prinde spad'a pentru nedependint'a si pusetiunea de potere a Austriei si a nobililoru sei aliati.

„Deci incertitudinea ce ne apesā, e stērsa, inimile nōstre de soldati vor trebui sē bata mai tare, prē gratiosulu nostru domnu alu armatei ne chiama la arme, si acum'a noi cu increderea in Ddieu plecāmu in resbelulu dreptu si santu.

„Acū dar, ostasiloru! se incepe misiunea nōstra cea mai sublima.“

„Cu devotiune si repediune v'ati adunatu Voi d'in departare si de aprōpe — germanulu casi ungurulu, slavulu casi italianulu — sub stindardele Imperatulu; ele-su destasiurate de nou la lupta pentru dreptulu Seu celu bunu, pentru cele mai sante interese a le Austriei, pentru bunurile cele mai nalte a le patriei nōstre; si Voi intre tōte cercustantiele veti tienē aceste stindarde la innaltine si gloria, Voi cu ajutoriulu lui Ddieu le veti duce catra invingere! Deci, la arme! — Ostasiloru! Voi sciti cum sentiescu io pentru Voi, ce pretindu si acceptu io de la Voi; deci puneti-ve tōte poterile ca cu curagiū sē justificāmu increderea prē nalta a greu-certatulu si multu iubitulu nostru Imperatu si Domnu, pentru ca sē Vi potu spune curundu: „Voi v'ati portatu bine, precum sē cuvine fiiloru Austriei, — patri'a e falōsa de Voi, — Imperatulu e multiamitu de Voi! — Benedek.“

Ordinea de di alui Benedek, de care pomeniramu in nr. tr. si prin care descrie militi'a prusēca, diuariele austriace o denēga.

Scirile ce sosira in Viena pana in 22. iuniu marturisescu că Prusii au intratu si ocupatu orasiulu Teplitz in Boemia.

FOISIORA.

Meditatiuni de domineca.

„Asta-di e diu'a santulu Doroteiu, si fiindu că adi e diu'a santulu Doroteiu, — apoi asiă dara, iubitoru crestini, astadi vi voiu vorbi despre — milostenia si prihana...“

Astfelu si-a inceputu predic'a unu parinte de la sate, apoi totu asiă, — ma dōra'si mai frumōsa logica bine motivata (?) aflāmu si in desbaterile comisiunei dietali d'in Pesta emise in cestiunea natiunalitatiloru, candu cetim, că laudat'a comisiune desbatendu cestiunea natiunala, a decisu, ca sē astērna dietei unu proiectu in privint'a indestulirei natiunalitatiloru nemagiare, unde dice, că: de ora-ce natiunalitatele ceru egala indreptare si drepturi natiunale spre indestulirea loru diet'a afla cu cale, a dā acelor natiunalitati — libertate individuala...

Intr'adeveru acēsta milostenia e fara de prihana — d'aci o vei judecā dupa cum ti dietēza, nu consciint'a si prudint'a, ci al-kotmányosāgulu adusu d'in fundulu Asiei, du-

pa cum s'a sprimatu unu deputatu magiaru mai de unadi, si logic'a pistritia — vruī sē dieu pistica — a lui Pista, carea (acum) e cea mai poterōsa si mai ratiunala (nu cumva sē cugetati: natiunala!) dieu trebuie sē o admire si sē se inchine ei toti acei ce pricepu politic'a nalta, cari vor fi sciindu si pricependu tōte mai bine de catu plebea de giosu, căci avendu domnia loru — ochilari usioru potu strabate prin — regiunile mai nalte...

Dar ca nu cumva sē se prē inceda acēsti domni, trebuie sē impartesimu in acēsta lauda si pe alii cari, se inchina acestei logice frumōse a parintelui de la sate, carea acum'a — s'a facutu modern!

Denique: nu e nimic'a nou sub sōre. . .

Sē ne uitāmu numai in pregiuru (macar si fara ochilari) si prē usioru vom observā, ca logic'a moderna, ca tōte articulele de moda, se falescu in tōte partile.

Ēca me rogu: diet'a Ungariei fu rogata de seracii lipsiti, ca sē li fie intr'ajutoriu, sē faca ce-va spre delaturarea si micșiorarea calamitatiloru, si diet'a in locu sē caute ca sermanii sē ēapete pane, li trimite — vorbe gōle, ma si rabdari fripte in caldur'a constitutionalismulu sēu mai bine disu al-kotmányosāgulu asiaticu, apoi si-pune manile in seuu

si acēpta ca sermanii sē se indestulēca cu acele-a, căci a buna sēma d'aci va primi vre-unu ajutoriu neconstitutiunala — sermanii numai si-voru stricā stomaculu, deci jogfolytonosāgulu pretinde ca de nu-e altu modru — sē morim de fōne! — Astfelu patri'a e salvata si logic'a pistiana nepetata!

Apoi vi mai potu servi cu esemple de acēsta logica moderna si mai d'aprōpe d'in portarea onoru „mari barbati“ (cu barba si fara barba, dupa cum — e mod'a).

Acusi — acusi te intalnesci cu cate o stralucita persōna care caletorescu in sus si in gios, de l'intrebi ce cauta, nu-ti raspunde nimic, ci tace si face — d'in urmeri. Si dieu prē intieptiescu, căci n'ai lipsa nici de unu respunsu; — cauta-i numai faptele d'in trecut si d'in presinte, si d'aci nici atunci nu vei sci ce cauta apoi dieu, sē scii că nu pricepi — logic'a moderna.

Lei ēra unu domnu, erudit, literatu, scrie si pledēza, perorēza, instrueza si declamēza unele si altele, lucruri mari si mici, face combinatiuni mai adanci si neadanci, lauda si defuima, judeca si marescu si nimica nu finescu. Mai eri alalta eri caciuliā pre Schmerling et comp. — astadi ēra pre cutare si cutare, mane sēu poim: ne lu vei vedē că barfescu a supra to-

turor'a pre cari i-a maritu si prē laudatu pana acum si se inchina — celui ce va fi semi-dieu.

Cutare ēra politisēdia scriindu articulu de fondu de cari stai sē fugi, căci, acusi vorbescu un'a, acusi ēra alt'a. Acusi e centralistu, acusi federalistu, acusi ēra unionistu, dupa cum sufla ventulu, si dupa cum despune „fondulu“ articuliloru de fondu.

Si acestea tōte se facu dupa cum pottescu logic'a moderna, in onōrea carei-a si eu am sacratu acestu articulu, căci mi facu meditatiunile de domineca, — adi mercuri. — Fōrte bine! — va dice ōre cine, căci si-asiē sunt fōrte — de postu; ceea ce inse nu-mi pasa, ma me bucuru, căci d'aci autorulu n'are postu, barem meditatiunile sale sē fie demne de postu. . .

Dar d'aci asiū insirā eu tōte, cate se facu conformu logice si consciintiei moderne atatu pe terenulu politicu catu si in vietia sociala, apoi atunci, dieu aceste meditatiuni de postu s'ar lungi catu postulu Pasciloru, deci voi cautā ca sē le intreracu in asta data; pōte că vom mai avē ocaziune sē mai audim, d'alde aceste lucruri frumōse, cari le potemu vedē prē a dese ori, fara inse ca sē le si intielegemu, mai alesu noi, cari nu pricepem — politic'a inalta!

Limbele romane fatia cu limb'a latina.

Rezultatele scrutorilor de pana acum.

Die romanischen Sprachen sind nichts Anderes, als eine ganz naturgemäße Fortsetzung und Fortbildung der lateinischen Sprache; sie sind die erwachsene lateinische Sprache.

Fuc s.

Studiul limbilor straine n'are totdeun'a asemenea insemnatate, asemenea interesu. In epoca aceea, candu natiunile inca tenere sunt insuflata de unu spiritiu producatoriu, care li da poesia si literatura propria, facendu-le totodata apte pentru intreprinderi mari pentru pasiuni si sacrificii mari, nu exista pentru densele literatura straina; tota natiunea sco'te d'in senulu seu, aceea, ce corespunde mai bine naturei sale. Istoriografulu espune evenimentele temporilor trecute, pentru ca e inca miscatu, de patimele, ce le-au produsu acele; pentru ca glori'a patriei e antai'a oerintia a inimii sale; pentru ca vro se o conserbe prin scrisese sale; pentru ca bratiulu seu a contribuitu spre a o castig'a. Poetulu epicu face reminiscintiele istorice mai duravere, imbracandu-le in limb'a entusiasmului; asemenea poetulu liricu; asemenea tragiculu.

Asia a fostu Greci'a in inceputu; asia au fostu poporele europene in evulu mediu, asia sunt tote poporele, cari scapa d'in barbaria prin puterea propria.

In acesta perioada a civilizatiunii cunoascintia cu limbile straine, literaturile si, regulele straine ar fi numai stricatioasa. Acum nu e tempulu oportunu de a ofer'i spiritelor infocate mustre, pe cari le-ar imita fora de a le sci pretiu dupa cuviintia; acum semtiulu predominesce judecat'a.

In acesta perioada fanaticismulu se pare a fi boba propria a societati omenesci; tote le produce forti'a: institutiunile politice sunt fortiate, institutiunile religioase sunt fortiate; caracterele sunt fortiate. Istori'a politica si religioasa ne produce destule esemple; cea literaria inca contine unele. Literatura straina se considera acum de natiunea infintiandu ca atare fanaticismu de amiratiune; spiritulu altora i pare prototipulu celu mai perfectu a tota marimea, a tota frumseti'a incatu se suprima tota miscarea libera, numai ca se face locu imitarii sierbile. Asia statiunara Romanii cu creatiunile lor, numai ca se devina rivali Grecilor; asia n'au consideratu pe deplinu Italianii in sechiulu alu siespradiecele, Francii in sechiulu alu siespradiecele naravurele, si caracterulu lor, ci cautau numai se copieie pe cei antici.

Opoc'a acesta inse nu duradia multu la noi o natiune; dupa antai'a esplodare urmeadia meditatiunea; spiritulu analizei recesce puterea intipunctiei si inim'a tote devinu acum obiectulu cercetarii, afara de modulu cercetarii; tote se supunu regulelor, afara de artea de a da regule. Acum incepu poporele a se asemena numai cu sine; acum studiadia cu diligintia aceea, ce posesiedu, caei semtu, ca cu atata voru ave mai multa originaritate, cu catu se voru cunoose mai bine pe sine inesi. Acum se lasa de pre-judeti, acum se temesce semtiulu separatistecu.

De alta parte inse, a studi'a numai limb'a si literatur'a propria, va se dica: a remane in starea cunoascintiei unilaterarie. D'in contra, chiamarea nostra e: a distenge stripte spiritulu omenescu de spiritulu natiunariu; regulele, ce decurgu d'in fiinti'a frumosului si sunt comune tuturor limbilor, de regulele, pe cari le-a santitu datin'a, le-a reptificatu spiritulu, le-au sustienutu cercustarile in orecare limba.

Un'a dintre partile cele mai insemnate d'in istoria dezvoltarii spirituale a unui poporu e fara indoela istoria limbii lui, caei fiacare limba ca sprimatiunea incorporata a cugetelor, daca se vorbesce de unu poporu cultu, va se dica de unu poporu istoricu, are istoria sa, adeca se afla intr'o dezvoltare continua. Dezvoltarea acesta nu pote fi alta, de catu propasire si apropiare de perfectiunea limbistia. Literatii de mai nainte erau de acea parere, ca limbile cele vechie, asi'a numitele limbe clasice*), sunt cele mai perfecte, in care privintia noi ca se potu asemena cu densele limbile cele noue.

E inse mai probaveru, ca noue numai pentru aceea ne paru limbile cele vechie atatu de perfecte, pentru ca stau forte departe de noi, adeca pentru ca nu cunoascemu spiritulu loru asia de a prope, ca spiritulu limbilor celor noue. Obiectulu amirarii nostre in limbile cele vechie e mai vertosu avuti'a formelor. Acum e intrebarea inse, ca ore perfectiunea unei limbe consta numai in avuti'a formelor, seu dora mai multu in claritatea si simplitatea ei? In inceputu firesce ca avea tota forma semnanti'a sa binecunoscuta poporului; dara in decursulu tempului forma se contop'i cu trunchiulu intr'unu cuventu, si semniulu esternu alu compusetiunii disparu; cu deusulu apuse si semni'a si sensulu formelor. Pentru aceea tote limbile au desfacutu pe incetulu compusetiunile; d'in limbe constitutive se facura limbe resolute. Fenomenulu acesta apare in tote limbile. Ca se potenu cunoose dara si pretiu spiritulu unei limbe, e nencungiuratu de lipsa a cercetia cu atentiune tota particeua compunatori'a, si se nu pronuntiamu seu scriemu de o suta de ori o forma, fara de a scruta sea a presentu, ce sensu adencu diace intr'ens'a. Si era ca se potenu compune istoria unei limbe e nencungiuratu de lipsa a face d'in limba insasi obiectulu scrutarilor nostre si nu numai midiloculu de a intielege scrisese ei; e de lipsa a urmari cursulu limbii d'in sechiu in sechiu; acesta e gramateca mai inalta, care incepe acolo, unde inceta cea de jos; acesta intraba ca: cum? ceea ca: pentru ce? acesta ne invetia a intielege scriitorii; aceea ne invetia a pricepe limb'a in fiinti'a ei interna si in referintiele ei externe.

Comparatiunea limbilor e de doue feluri; adeca: seu asemenanu intre sine partile organice a unei si aceiasi limbe, ca se petrundemu mai adencu in fiinti'a si semnanti'a organismulu ei, caei altcum nu pote fi vorb'a de etimologia; seu asemenanu mai multe limbe un'a cu alt'a, ca se cunoascemu asemenatatea si diferenti'a dintre ele, pe cum si gradulu si natura lor, si ca d'in acesta comparatiune se scotemu explicatiuni si se tragemu consecintie,

*) Limbe clasice s'au numitu pentru ca se vorbeau de clas'a antai'a a poporulu.

atatu pentru limbe senguratece, catu pentru limba in genere.

Pe cum amu oserbatu mai susu: atatu d'in diversitatea raseilor genulu omenescu, catu si d'in structura cu totulu diversa a unor limbe ni se pare a urma unu inceputu pluralistecu, seu celu putienu o diversitate originaria intre limbile cu genealogia straina. Pe de alta parte inse sunt limbe cu soiu comunu, cari de si s'au instrainatu un'a de alt'a in decursulu tempului, totusi n'au ajunsu nici candu la unu atare gradu de diversitate, ca limbile de soiu originariu strainu. Pentru limbile acestea afine va trebui se presupunemu o unatate, adeca o perioda originaria comuna. Esistintia cauzelor speciare, cari au produsu desfacerea unatati, a rare ori se pote urmari cu date istorice, ca in limbile romane. Mai adese ori nu se urca nici traditiunea scrisa, ba nici legenda pana la acea perioda, candu s'au despartitu poporele cu limba comuna, seu adeca candu au devenitu popore prin despartire, si candu a ajunsu limb'a loru la o esistintia mai libera, mai nependente. Tote limbile sunt supuse schimbarii continue, seu adeca se nascu de nou.

Pentru aceea nici limb'a cea mai izolata, neatinsa de inriuririle externe pacifice seu fortiate, nu se pote conserba neatacata de inriuririle tempului -- mai totu sechiulu are de a se lupta cu intielegerea sechiulu premergatoriu. Pe langa diferenti'a acesta sucesiva seu descendente se alatura si cea locaria, adeca coesistintia dialeptelor. Asia chiar si intre individii unei limbe poporarie exista orecare diferenti'a, si acesta se latiesce totu mai multu prin familie, locuri, provincie etc. caei o massa numai catu mai mare de omeni nu se pote concentra pe unu punctu; ea cresce, se latiesce, comerciulu nemidilocitu, personariu alu individiloru se ingreudia in proportiune cu estinderea lor, in parte se suspinde de totu. In urma se formeadia dialepte parte prin impulsulu internu de dezvoltare alu limbii, parte prin inriuririle climatei, a localitatiloru (munti, siesuri, mari), parte prin ocupatiunea si nutretiuulu conditiunatu de aceea.

Indata ce literatii incetara de a se ocupa cu limbile antice cu scopulu, ca numai se intielega scrisese lor, si inceputa a scruta mai adencu fiinti'a acestor limbe, trebui se le devina chiaru consunanti'a cea mare intre limb'a latina si greca. Poporulu romanu, de candu intrase in atingere mai de a prope cu celu grecu, in semnu de tribut, cu care puterea datoresce spiritulu, se semtia afinu cu poporulu grecu, si limb'a romana afina cu cea greca. Adeverulu acesta trecu prin evulu mediu pana la filologia claseca mai noua, care inse trase numai putienu folosu dintr'ensulu, pentru ca subordina limb'a latina celei grecesci seu ca fiie'a degenerata a aceleia, seu ca bastarda cu idiomelitalice, in locu de a o radica la acelasi rangu ca pe o sora egalu indreptata. D'in perversitatea acesta a crescutu pentru studiulu limbii latine dauna nemesurata, fiindu ca tota abaterea limbii romane de la cea greca se consider'a de coruptiune. -- Interesu religiosu seu mai multu teologicu a impinsu pe literatii evului mediu pana in sechiule d'in urma in speculatiuni limbistice aventuriose, cari incepeau

cu traditiunile genezei si se intorceau erasi la acelea. Teologii au propusu presumtiunea fantasteca, ca tote limbile pamentulu provinu d'in un'a limba originaria si generaria; si erasi teologii au fauritu, firesce ca nesciindu, armele cele mai agere incotr'a acelei presumtiuni, caei numerulu monstruosu alu limbilor, ce ni s'au facutu cunoscute prin scrisese limbistice ale misiunariilor, documentesa, deca nu unu inceputu pluralistecu alu omenirii, dara celu putienu o diferentia originaria a multor limbe; *) o diferentia abiema putienu pregnantu ca d. e. in imperati'a animaleloru intre animalele sugatorie, paseri, pesci si insepte. Credinti'a pia in nefaliveratatea legendei biblice facute d'in limb'a evreiesca mam'a tuturor celorlalte limbile. Comparatiunea limbilor apucate pe o cale retacita; fara principie firme, fara judecata preugetata, fara filosofia limbisteca, cadea d'in escentricitate in escentricitate. Sciintia ne mai indestulindu-se cu acesta speculatiune recurse la scrutare, de si nu a tuturor limbilor, dara celu putienu a claseloru principarie de limba, dupa metodulu comparativu istoricogeneticu.

Pana acum ne amu cugetatu unu poporu, care a remasu continuu pe pamentulu ocupatu antai'a si data. Pe omu inse in pefuga de e. evenimentele naturarie; acum lu esiladia aprupele lui, acum se esiladia elu insusi. Asia se intempla cu individii, asia cu popore, unu poporu parasesce locuintia sa cea vechia de totulu, fara de a se despartu intre sine; seu se desparte si se respesce in direptiuni diferite, seu tramete numai colonie. Partile acestea semena cu copilulu despartitu de mama. In casulu l'antaiu influrirea copiloru e mortea mamai, caei copiii nu sunt alta, de catu mam'a descompusa; in alu doile casu, trunchiulu, ce a remasu in patria, se pote inca incatu-va consider'a de mama, numai se nu uitamu, ca atatu trunchiulu acela, catu si partile acestea in momentul despartirii aveau aceea si limba, si numai dupa ce si-au eluptatu o esistintia mai nependente intr' alte regiuni, sub altu ceriu, intr' alte referentie si cercustari, si-au schimbatu si limb'a. Limbele cele noue nu sunt dara produsulu intemplarii si numai a tempului. Limbele sunt unu ce cu totulu mai sublimu, mai spirituaru. Ele potu suferi inriuriri si schimbarii prin evenimente externe, strafornate, inse potu fi numai prin spiritulu strafornatu alu poporeloru si alu tempului. Straformile acestea provinu d'in cauz'a, ca spiritulu poporeloru intra in etatea barbatasca, unde intipunctia si fiptiunea face locu ratiunii; si pentru ca forma limbisteca esteriara cauta se se adapteie cugetulu; cu catu mai felurite si mai avute tunt cugetele, cu atata mai avuta si mai chiara e limb'a.

In decursulu tempului stranutarile potu ajunge la astfelu de insemnatate, in catu se pare ca limbile au primitu o alta fiinti'a, de cum aveau pana aci, si atunci se dice, ca d'in limbile cele vechie s'au dezvoltatu alte noue, si ca acesta sunt ficele acelor-a. Sprimatiunea

*) Ich leite nicht alle Sprachen von einer her; Noah's Arche ist mir eine verschlossene Burg und Babylons Shutt bleibt von mir völlig in seiner Ruhe. Adelung. Mithr.

Sunt lucruri, cari pentru unii totu de un'a sunt neintielese, misterioase si indesiertu ti-ai sparge capulu ca se le intielegi, de ora-ce numai in prassa le poti patrunde, teori'a aci nimicu nu-ti ajuta; trebuie „se-ti bagi capulu“ -- precum dice celu d'in poveste -- ca se vedi si se credi. -- Prassa e incopciata cu esperintia, esperinti'a cu invetiatura si invetiatura cu aterna, mie rogu, forte multu de la aceea, ca: ce invetiatura ai? si apoi asia poti spune, ca invetiatura e incopciata cu fericire seu nefericire! -- Forte frumosu, si pre nimeritu canta celebrulu Goethe despre acestu misteriu:

„Wer nie sein Brot mit Thränen ass,
Wer nie die kummervollen Nächte
An seinem Bette weinend sass,
Der kennt euch nicht ihr himmlischen
Mächte.“

Ceea ce pe romanla cam asia am pot'o intielege:

„Acelu ce cu-aplecare
La curti mari n'umblatu,
Si pane de'ndurare
Nici candu nu a gustatu,
Acelu ce far' d'odihna
Pe patu nu s'anvertitu
Gandindu la punga plina.“

La rangu, postu stralucitu:
Nici candu nu va se scie
Se-ti spuna -- crede mie --
Ce e scintia-acea ciudata:
Politica inalta!

O! dar nu cugetati, ca asta e sciintia forte grea si de priceputu numai acelor cu sunt dotati cu talinte stralucite; nu, me rogu; adese cei cu talentu medioeru, ma unii si fara talentu se fericescu cu politica inalta. Aci talentulu e secundariu, ma une-ori nici nu se cere minte, caei si-asi'a care odata e povatuitu in misteriele acestui labirintu, are destula minte -- pentru sine. Precum am intielesu, in acesta scola nu se cere atatu minte mare, catu lunga rabdare, ca bietului presedinte alu dietei magiare, carele e demnu de compatinutu catu trebuie se rabde si se asculte remanendu totu in unu locu mai alesu candu sunt siedintie lunge. Numai candu si candu, dieu si dsa si-perde rabdarea si afla cu cale a intrerumpu pre vorbitorii mai infocati, ca se se mai domolesca, caei si-asi'a e pre mare caldura, dar in locu se astimpere foculu, mai tare l'atitia.

Venindu vorb'a despre dieta, mi aducu a minte de unu incidinte curiosu ce s'a intemplatu acolo mai eri-alalta eri.

Fiindu siedintia in cas'a noua a dietei,

unde nu se aude pre bine, mai alesu candu e sgomotu (ceea ce e de regula), unu deputatu d'in partea cea unde siedu transilvanenii se scola si se plange ca ei acolo (mai alesu transilvaneni) nu audu nimica ce vorbescu altii, deci de se pote se face cas'a ca si ei se auda ce-va bunu d'in atate bunetati ce au speratu ca vor afla aici la Pesta, „dar intr' altu chipu -- dice deputatulu unguru -- pare ca totu atata folosu e ca suntem, seu nu suntem, ca vorbimu, seu nu vorbimu nimicu! Asia dara si ungurulu a recunoscutu ca dieu, n'au pre facutu mare folosu ca au venitu transilvaneni la Pesta. -- Se pote inse ca n'a intielesu asia, dar „e bene trovato“ -- bine nimerita, caei dieu, transilvanenii, si mai alesu deputatii romani nu se pre frangu ca se atraga atentiunea casei a supra lor, ci se tragu prin coturile salei unde, nu se aude nimica si visaza mai departe fericirea ce li-a deseris'o Pest'a; putienu li pasa loru de cele ce le facu deputatii ungurenii ba, me rogu, am smintitu, -- este totusi unulu, carelu nu doromo, vru se dieu nu mediteza prin coturi, ci se duce in mediloculu salei -- si asculta. D. Moldovanu e sengur'a esceptiune, elu se scola in picioru, se pune in apropiarca tribunei si asculta cu atentiune cele ce se vorbescu acolo; de pe fati'a

lui poti observa ca ascapta ce-va, dora -- dora va afla vre-o sfarimatura d'in placintele promisiuniloru

Ore afata aci in Pest'a ce a acceptatu? nu se scie, atata inse sciu mai multi ca densulu s'a exprimat ca e numai benevolus, adeca de buna voia aci la dieta, cu carea a facutu pote se intielegemu, ca altii sunt, cari nu-su de buna voia veniti, ci tramisi dupa comanda. -- Apoi asia e lumea, ce se faci? Dami, ca se-ti dau, si apoi poti merge mai departe.

Foile scriu ca d. Puscaru e alesu de deputatu la Fagarasiu, nu sciu veni-va si Ittea Sa la Pesta, dar atata potu spune ca nu mai e lipsa nici de unu romanu transilvanenu fie chiaru si puscasu, caei s'ar intempla se impusce frumos'a armonia de nelucrare, ce domnesce in colegiulu cestor'a d'acu. -- Nu scriu, nu vorbescu, nu se consulteza, apoi pentru numele lui Ddieu, de ce au venitu dara acei 3-4 transilvaneni la Pesta?!

La acesta pote va sci se respunda Domnulu celu cu ochilari, caei e umblatu prin regiunile inalte. -- Noue nu ni iertatu se scimu?! -- Vederomo!

Cassiu.

